

[Udenrigsministeren.]

debat som den, vi har her i dag, naturligvis dels er at give den danske offentlighed underretning om regeringens og partiernes synspunkter — og det er unægtelig en meget vigtig og en meget fornem opgave — men samtidig også har det formål at bidrage til at vise udlandet vort ansigt vedrørende de udenrigspolitiske problemer, og jeg synes, man må være tilfreds med, at det forløber på den måde, det gør.

Flere af de ærede ordførere var inde på den måde, hvorpå udenrigspolitiske emner bliver behandlet her i landet; især de ærede medlemmer hr. Thorkil Kristensen og hr. Ole Bjørn Kraft beskæftigede sig en del hermed. Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen fandt, at måske bliver for mange problemer lukket inde i det udenrigspolitiske nævn og derved unddraget offentligheden, som altså får for lidt at vide om dem. Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft fandt, at regeringen vel nok i formen overholdt at give oplysning til nævnet, men at møderne i det udenrigspolitiske nævn burde være bedre forberedt og burde være indkaldt tidligere, så man havde længere tidsfrist, og at man måske endelig i visse tilfælde burde udsende materiale på forhånd til nævnets medlemmer og derved give mulighed for, at undersøgelsen, debatten i nævnet, kunne blive mere dybtgående.

Jeg har med den allerstørste interesse hørt på disse betragtninger. Jeg må understrege, at jeg mener, at regeringen ikke blot formelt, men også reelt fuldt ud har overholdt sine grundlovsmæssige forpligtelser i forhold til nævnet; men hermed er naturligvis ikke sagt, at dette arbejde mellem regering og nævn ikke kan gøres endnu bedre, end det er blevet gjort, og jeg kan naturligvis kun være enig med det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft i, at vi alle er interesserede i, at samarbejdet om landets udenrigspolitik bliver så godt som muligt. Hvis der er noget, jeg personlig kan bidrage med for at gøre dette samarbejde bedre — f. eks. i retning af oplysninger til nævnet — er jeg begribeligvis villig til det. Dette gælder også, når det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft rejser tanken om at få en dybtgående debat i nævnet om det tyske problemkompleks og få den på et tidspunkt, hvor en afgørelse ikke presser sig på og gør tiden

knap. Jeg kan helt tilslutte mig ønskeligheden af en sådan behandling af dette store og komplicerede problem, og som sagt, hvis jeg kan bidrage til det med et oplæg, gør jeg det gerne.

Men jeg må måske tilføje, at de ledende politikere jo er travle mennesker, som ofte vil vise tilbøjelighed til at udsætte en debat, indtil en afgørelse, der skal træffes, gør debatten nødvendig, men samtidig begrænser det omfang, den kan få. Men som sagt stiller jeg mig til rådighed, og måske burde det ærede medlem tale med nævnets ærede formand om sin idé.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen mente, at der måske i lidt for stort omfang pålægges nævnets medlemmer tavshedspligt, og det ærede medlem mente at have eksempler på, at nævnets medlemmer havde fået pålagt tavshedspligt om problemer, som allerede i forvejen havde været omtalt i pressen. Alt det er jo et såre vanskeligt område i et så demokratisk og et for debat så åbent land som Danmark. Jeg må måske gøre opmærksom på, at der kan være tilfælde, hvor løbende forhandlinger i udlandet kan gøre det uheldigt at få officielle bekræftelser af visse forlydender, der har været fremme i pressen. Men også disse bemærkninger gjort af det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen vil jeg naturligvis have i tankerne med henblik på fremtidige problemer.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen var endvidere inde på den tekniske bistand til de såkaldte underudviklede lande — jeg er i øvrigt helt enig med det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft i, at det er et uheldigt udtryk — og pegede på nødvendigheden af, at denne bistand blev så godt koordineret som muligt; det ærede medlem spurgte, om alle parter af den danske bistandsydelse var gået ind i en sådan koordination, og pegede bl. a. på det såkaldte Mysoreprojekt. Jeg tør ikke give nogen endelig besvarelse på det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens spørgsmål, men mit indtryk er, at dette projekt er et meget specielt og, så vidt jeg ved, udelukkende kulturelt projekt, som især tager sigte på at udvide den gensidige forståelse mellem østens og vestens kulturtraditioner og bl. a. gøre det ved at udbrede den danske, jeg burde måske sige den nordiske, folkehøj-